

РЕШЕНИЕ

№ 4300

гр. София, 09.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11727** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Х. А. Ш., роден на 02.08. 1998 г., в С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] - търсещ закрила със адрес за призоваване: [населено място], [улица], партер, ап.1, чрез упълномощен представител адвокат Т. Л. - САК, със служебен адрес: [населено място], [улица], партер, ап.1, против Решение № 11687/08.11.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че издаденият административен акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила при издаването му.

В съдебно заседание жалбоподателят Х. А. Ш., чрез адв. Т. Л. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Л.. Адв. Л. иска съдът да отмени решението, с което се отказва предоставянето на бежански и хуманитарен статут. Счита, че към момента на постановяване на решението са налице данни за предоставяне на бежански статут по отношение на жалбоподателя на основание чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ, тъй като счита, че към момента живота му е застрашен. В този смисъл са постановени три съдебни решения на АССГ, а именно решение по адм. дело №10505

по описа за 2024 г. на АССГ, 69 състав от 27.12.2024 г., решение по адм. дело № 10571 по описа за 2024 г. на АССГ, 69 състав от 27.12.2024 г. и решение по адм. дело №11862 по описа за 2024 г. на АССГ, 5 състав от 10.01.2025 г. Много подробно и мотивирано съдът е изследвал обстановката в С. и защо не може да бъдат върнати в С.. По трите решения и дори към днешна дата ситуацията в С. става още по-лоша. Видно от представената от нас справка – публикация в сайта ФАКТИ.БГ е, че отново бойци, свързани с новото правителство са извършили 35 екзекуции без съд и присъда в рамките на 72 часа, което счита, че е безспорно доказателство по отношение на това, че спрямо жалбоподателя са налице предпоставките на чл. 9, ал.1 от ЗУЛ. Видно от позицията на ВКБООН, същата приканва да бъдат спрени отказите за предоставяне на хуманитарен статут по отношение на сирийските бежанци. На 14.01.2025 г. препотвърждават тази си позицията да не бъдат връщани в С.. Моля да отмените решение на ДАБ в частта, с която се отказва предоставяне на хуманитарен статут и да върнете преписката на ДАБ с указания за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ по отношение на доверителя ми.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично чрез преводача/ – Моето семейство живее около Х., което е в близост до турската граница. Казаха ми да не се връщам, защото е опасно. Казват ми, че няма сигурност, никой не знае кой срещу кой е, има голям хаус. По телевизията не казват нищо, но хората не излизат на улицата.

Ответникът Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет – редовно призован, се представлява от юрк.Г.. Юрк. Г. иска съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Не са налице нарушения на административнопроизводствените правила. Счита, че правилно е приложен материалния закон. Спрямо сирийския гражданин не са налице предпоставките на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Счита, че оттеглянето на досегашния президент Б. А. не променя положението в С. в негативен аспект. От информацията на общодостъпни източници ставало ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуция, или изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, тежки заплахи срещу живота и личността на цивилни лица, поради безогледно насилие. Информацията, която сподели адвокат Л. от ФАКТИ. БГ счита, че източникът на тази информация е недостоверен и не може да се приеме за реалната обстановка в Сирийска арабска Република. Моли да ѝ се даде срок да представя решения, които са в полза на ДАБ. Моли съдът да остави в сила решението като правилно и законосъобразно.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 54 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-13-1935 от 30.09.2024 г. на РПЦ - [населено място], до Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАВ при МС), от Х. А. Ш., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на чуждия гражданин са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Впоследствие е представил фотокопии на семейна книжка, издадена от С..

По време на проведеното с него интервю с рег, № УП 23753/01.10.2024 г., кандидатът за международна закрила заявява, че е напуснал държавата си по произход С. около две седмици преди датата на цитираното интервю нелегално за Турция. Заявява, че в Турция е останал три дена, след което е преминал незаконно турско-българската граница. Твърди, че в Турция не е подавал молба за закрила, както и че не е бил регистриран. Допълва, че в Турция има расизъм, и че неговата цел е Република България, тъй като в страната процедурата за международна закрила е лесна, както и че е подходяща за събиране на семейство.

Молителят мотивира молбата си за международна закрила с общото положение в страната си по произход. Разказва, че е от [населено място], обл; Д. А., откъдето се е преместил заедно с родителите си в - началото на войната, през 2015 г. в [населено място], обл. Х.. Заявява, че селото му се намира до турската граница, и е под контрола на Свободната сирийска армия и турските сили и в района му по местоживеее няма сражения. Напуснал С. заради войната и бомбардировките от страна на редовната армия и Русия.

По време на проведеното с него интервю чужденецът разказва, че баща му живее в Д. от 2011 г., че поддържа с него контакт само по телефона, и че не е отишъл при него тъй като не притежава задграничен паспорт. Освен това е женен за Ая Х. А., и че има два деца - дъщеря У., и син Ф.. Съпругата и децата му, заедно с майка му са напуснали С. по посока Турция заедно с него, но не са преминали на българска територия, защото пътят е труден. Казва, че в Турция пребивава цялото му семейство, включително и братята му. Не е имал проблеми на основание етническа и религиозна принадлежност в страната си по произход, не е бил политически ангажиран, както и че не е имал проблеми с официалните власти в държавата си по произход. В С. не е бил заплашван, не му е оказвано насилие и не е бил арестуван и осъждан.

От изложената от Ш. бежанска история административният орган установил, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно; по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. При провеждане на интервюто нямало нито един наведен довод от търсещия международна закрила, че в държавата му по произход е бил преследван по някои от посочените критерии в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. До приключване на административното производство не са представени и доказателства, сочещи, че в С. чужденецът е бил преследван или има опасност от бъдещо преследване, по причини свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Молителят посочил, че причината поради, която е избрал да дойде и подаде молба за международна закрила в Република България е улеснената процедура за предоставяне на закрила, както и впоследствие за събиране на семейство.

В настоящия случай, според АО, от събраните в хода на административното производство доказателства не се установило от една страна сирийския гражданин основателно да се страхува от преследване в държавата си по произход, а от друга, това преследване да е по причина неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо убеждение. В хода

на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не били изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ и случая не можело да бъде квалифициран като преследване спрямо чужденеца по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, или като риск от осъществяване на такова спрямо него. Персонално спрямо сирийския гражданин в държавата му по произход не е упражнявано насилие и лично не е бил обект на репресии. От изложените от чужденеца твърдения, той не е имал проблеми, нито с официалните власти в С., нито с други субекти по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ.

Статут на бежанец се предоставял единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени, а съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, но твърденията му не съдържали информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ във вр. с чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. От заявената от чужденеца бежанска история не се установило и наличието на наказателно преследване или наказание за отказ да отбие военната служба в държавата му по произход, не е получавал призовка от редовната сирийска армия и не заявявал да е бил търсен от някоя групировка, която контролира населеното място, в което е живял в С..

В справка с вх. № МД-02-3/15.10.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДДБ при МС се съдържала информация относно отношението на властите в С. спрямо млади мъже, неотслужили военна служба, завърнали се в родината.

Административният орган обсъдил и пар. 167 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН през 1992 г. /Наръчник/, в глава V, В. Дезертьорство и лица, които се отклоняват от военна-служба.

На следващо място в пар. 168 от горепосочения Наръчник било указано, че търсещия международна закрила може да е бежанец, ако дезертирането или бягството от военна служба се съпътства от други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си на произход, или ако има други причини, които се покриват с определението за основателни опасения от преследване. Твърдения в този смисъл чужденецът не изложил при провеждане на интервюто, както и не е представил доказателства в тази насока, поради което не били налице основанията за предоставяне на статут на бежанец предвид горните съображения, касаещи конкретно дезертирането или бягството от военна служба в държавата му на произход.

Поради изложеното, искането му в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

С оглед на заявената от Ш. бежанска история и във връзка с гореизложеното можело да се направи обоснован извод, че в конкретния случай не се установяват опасения за

сигурността на живота на молителя в С., които да са относими към признаване на качеството му на бежанец и предоставяне на закрила по смисъла на чл. 8 от ЗУБ.

За търсещия международна закрила липсвали предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

От заявените в хода на административното производство факти и обстоятелства не се доказало наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. Липсвали законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Искането на Ш. в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

Търсещият международна закрила не направил обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставял на чужденец, който не отговарял на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не можел или не желал да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не е направил. Въз основа на заявеното от него, не можело да се формира извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Конкретният случай е отнесен към тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, понятията „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание; наложени на молител в държавата му на произход“ използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от м. декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС) - обхващали ситуации, при които молителят за субсидиарна закрила е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. Разписаните в чл. 15, букви а) и б) от Квалификационната директива понятия и в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващали ситуации, в които кандидатът за международна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. Обстоятелства, които в настоящия случай не се установили по отношение на сирийския гражданин. Докато, посегателството, дефинирано в член 15,

буква „в" от Директива 2011/95/ЕС, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

От събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от Ш. бежанска история не можело да се приеме, че сирийският гражданин е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не били налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на С., Прямо сирийския гражданин не съществувал и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства.

Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства можело да бъдат, както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства можело да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската история на чуждия гражданин не била подкрепена от доказателства в този смисъл.

Поради изложеното за кандидата не били налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Взето е предвид и Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2G04/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС) относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи били присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

С цел установяване на актуалната обстановка в държавата по произход на сирийския граждани и извършване на преценка за приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ са изискани и са приложени Справка с вх. № ЦУ-1852/27.08.2024 г. изготвена от дирекция „Международна дейност" към ДАБ при МС относно актуалното положение в С.. От съдържащата се актуална информация в справка с вх. № ЦУ- 1852/27.08.2024 г. и справка с вх. № ЦУ-1841 от 23.08.2024 г. е констатирано, че към настоящия момент не са налице данни за наличието на вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. Съществуват спорадични инциденти водещи до насилие, но не могат да се оценят като въоръжен конфликт и не са в състояние да предизвикат масов ефект. Дори и да се приеме, че положението в страната е

несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата.

С оглед на съдържащата се информация относно държавата по произход на търсещия международна закрила и конкретно обл. Х. и въз основа на факторите, които трябва да бъдат взети под внимание при преценяване на нивото на насилие: смърт и наранявания сред цивилното население в резултат на битки, включително възможна времева динамика на броя на смъртните случаи и нараняванията, брой на вътрешно разселените лица бил налице извод, че самото присъствие на цивилно лице в района на обл. Х. не е достатъчно за установяване на реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Няма данни в обл. Х. да е налице безразборно насилие, което да достига високо ниво и съответно да се изисква по-ниско ниво на отделни елементи, за да се констатират съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си по произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС.

С оглед на горното и въз основа на съдържащата се информация в цитираните справки АО констатирал, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № 0465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕСХ от 30 януари 2014 г. по дело № C-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от Директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно постановеното от СЕО Решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение 'може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Изложените мотиви в постановеното на 17 февруари 2009 г. Решение на Съда в Л. по дело № С - 465/07, на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС), касаещи силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценявало от компетентните национални органи, до които е подадена молбата, или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването било признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт.

От изложеното можело да се направи извод, че за Ш. не съществувал реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част било неоснователно.

Същевременно съгласно нормата на чл. 9, ал. 5 от ЗУБ - Хуманитарен статут

можело да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там.

За да се определи, че вътрешната закрила е налична в определена част от страната на произход на кандидата, трябвало да се вземе предвид общата ситуация в съответната част на С., както и индивидуалните обстоятелства на кандидата, като последиците от напускането на държавата по произход също трябвало да бъдат взети под внимание.

Видно от последното и най-актуално Ръководство за С. от 2024 г., изготвено от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, публикувано на 15.04.2024 г. е налице била следната информация касаеща сирийските граждани завръщащи се в държавата си по произход: Сирийското министерство на вътрешните работи издало циркулярно писмо през март 2019 г., отменящо наказанието за незаконно излизане чрез лишаване от свобода и/или глоби, които са били в сила преди това. Фактът на напускане на С. сам по себе си обикновено не довеждал до нивото на риск, необходимо за установяване на добре обоснован страх от преследване.

От изложената от чужденеца бежанска история не се установило да е бил преследван или да има бъдещ риск от преследване от страна на държавата, както и не са констатирани негативни последици спрямо него, поради единствения факт на напускане на С. - доброволно и по собствена воля.

Във връзка с актуалната обстановка в държавата по произход на сирийския гражданин, подробно изложена по-горе, можело разумно да се очаква, че търсещият международна закрила ще се установи на територията на държавата си по произход.

За търсещия международна закрила липсвали предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 6, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен хуманитарен статут в Република България.

Относно приложението на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут по други хуманитарни причини, следвало да се знае, че под "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ се имало предвид не всяка причина независимо от нейното естество. Изброяването на случаите, които обосновават невъзможността на чужденеца да пребивава в държавата по произход, не било изчерпателно. Що се отнасяло до хуманитарните причини, с оглед на които може да се вземе решение за предоставяне на закрила в Република България съгласно чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, те трябвало да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут, които в настоящия случай по отношение търсещия

международна закрила не били установени.

Предвид тези мотиви ответникът постановил обжалваното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от

закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораздат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на

изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-124/12.12.2024 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на дата 08.12.2024г., Б. А. напуска С. и неговият режим пада от власт, като съотношението на силите е коренно променено, в това число що се касае до контрола на сирийските кюрди на части от С.. Лидерът на групировката Х. Т. Ал Ш. - А. М. Ал Г. се е обрнал към

сирийците и обещал да изградят родина за всички, а на 09.12.2024 г. премиерът в оставка М. ал Д. заявява, че повечето членове на кабинета работят с "бунтовниците" за плавен преход. В знак на готовност за работа с Х. Т. ал Ш. (HTS), която групировка ръководи бунта срещу Б. А. и подчертава раздялата си с джихасидските си корени, пратеникът на ООН за С. омаловажава определянето на въпросната групировка като терористична организация, като публично заявява: „Реалността е такава, че HTS, а също и другите въоръжени групировки, изпращат добри послания към сирийския народ: за единство, за приобщаване.", заявява Г. П. по време на брифинг в Ж.. В С. съществуват сблъсъци между турската армия и Сирийските демократични сили в М., след сблъсъците министрите на отбраната на Турция и САЩ са провели среща с цел деескалация на напрежението. От своя страна, на 08.12.2024 г. САЩ са обявили, че са атакували позиции на групировката Ислямска държава в Централна С., без данни за цивилни жертви, И. атакува военни съоръжения, предназначени да съхраняват оставащия в страната арсенал химически оръжия, и други военни съоръжения и балистични ракети. На 10.12.2024г. новият временен лидер на С. М. ал Б. обявява, че поема управлението на страната като служебен премиер с подкрепата на бившите бунтовници.

На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

- Определят като историческа възможността за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

- Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

- Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

- Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от

несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите са се ангажирали да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г. В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната. Издадено е шестмесечно освобождаване за трансакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични

парични преводи. На 04.01. 2025г. германският външен министър А. Бербок е пътувал до С. за еднокдневна визита с френския си колега от името на ЕС и се срещнал с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа.

Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия , периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликоват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Я. е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да изпълни задължението си за редовна военна служба, тъй като ще бъде въвлечен във военни престъпления, то доколкото определяният като престъпен режим на Б. А. е свален от власт, няма основания за такива изводи за в бъдеще. Той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държавна армия, в случай, че бъде повикан. Не могат да бъдат счетени за относими и основанията, свързани с битовите условия в С., нито с военните действия от страна на Турция. Видно е, както е призовал и ЕС, международната общност полага усилия С. да не бъде завладяна от терористични групировки.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено

по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение.

В заключение, доводите на адв. Л., че към момента на постановяване на решението са налице данни за предоставяне на бежански статут по отношение на жалбоподателя на основание чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ, тъй като счита, че към момента живота му е застрашен. Видно от позицията на ВКБООН, същата приканва да бъдат спрени отказите за предоставяне на хуманитарен статут по отношение на сирийските бежанци. На 14.01.2025 г. препотвърждават тази си позицията да не бъдат връщани в С., съдът намира за необосновани. От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден на напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унизително отношение. Предвид данните за действията, предприети не само от И., но и от САЩ на територията на С. след падането на режима на А. и целта на тези действия, посочени по-горе, не може да се направи извод, че бомбардировките няма да бъдат приключени. От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажира да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С.. Относно представената от адв. Л. позиция на UNCHR, за обстановката в С., съдът я намира за непълна и противоречаща на представената от ответната страна актуална справка за състоянието на С., от която се установява подобряване на положението след падането на режима на А..

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд
С. – град, I отделение, 54 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Ш., роден на 02.08. 1998 г., в С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] - търсещ закрила със адрес за призоваване: [населено място], [улица], партер, ап.1, чрез упълномощен представител адвокат Т. Л. - САК, със служебен адрес: [населено място], [улица], партер, ап.1, против Решение № 11687/08.11.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.